

דף מזכרת
SOUVENIR LEAF

100 שנה לפטירתו של בנימין זאב הרצל

הנפקה משותפת: ישראל-אוסטריה-הונגריה

CENTENNIAL OF THE DEATH OF BENYAMIN ZE'EV HERZL

JOINT ISSUE: ISRAEL - AUSTRIA - HUNGARY

הרצל

בנימין זאב הרצל
הרצל-הרצל

השירות הבולאי
Israel Postal Authority
PHILATELIC SERVICE

הבית בו נולד הרצל
House where Herzl was born

If you will, it is no fairy tale
Ha akarjátok, Nem mese

100 שנה לפטירתו של בנימין זאב (תיאודור) הרצל

הרצל היה אחד המנהיגים הגדולים שקמו לעם היהודי; מנהיג שידע ליצור את תחושת הריבונות המדינית - היהודית והצליח להפוך את הציונות לגורם פוליטי מוכר, שהצביע את העם היהודי בדרך למדינה. הרצל נולד ב-2 במאי 1860 בפשט (בודפשט-הונגריה) ברח' דוהן, סמוך לבית הכנסת הליברי הגדול. ב-1878 עברה משפחתו לוינה. ב-1884 סיים את לימודי ההדקוטורט במשפטים, אך החליט להתמסר לכתבה ספרותית, מחזאות וזיכרונות. ב-1889 נשא לאישה את יוליה נשאור, ונולדו להם שלושה ילדים: פאולינה, הגם וטרודה.

בשנים 1891 - 1895 שמש ככתב החוץ של העיתון הוויני החדש "Neue Freie Presse" בפריס. כאן התגבש רעיונו הציוני-מדיני לאחד תהליך ממוקם של התלבטויות בעיית היהודים. ביולי 1895 חזר הרצל לוינה כעורך ספרותי בעיתון, משרה שבה החזיק עד מותו.

בפברואר 1896 פרסם את ספרו "מדינת היהודים" בו הציג את תכניתו הציונית-מדינית, ולפיה מצוקת העם היהודי המפורז בעולם תיפתר על-ידי הקמת מדינת יהודים, מעוננת בהסכמים בין-לאומיים.

ב-29 באוגוסט 1897 כינס הרצל בבזל את הקונגרס הציוני הראשון - האסיפה הלאומית של העם היהודי! בקונגרס הוקמו גופי ההנהגה של התנועה הציונית, מיין דגם של מבנה מדינית-דמוקרטי. כן נתקבל מצעו הרשמי של התנועה - תכנית בזל: "הציונות שואפת להקים בית מולדת, מוכנסת במשפט הכללי, לעם ישראל בארץ ישראל".

הרצל, מנהיגה הנבחר של התנועה הציונית, פעל ללא לאות להגשמת תכניתו. הוא ארגן את ההסתדרות הציונית העולמית על מודעותו הביצועית והפיננסית ופרסם את ביטאון התנועה "די-וולס" (העולם).

הרצל נשא ונתן עם שליטים, ממשלות ושרים בניסיון להשיג את הסכמת המעצמות להקמת ישות מדינית-יהודית בארץ ישראל, ואף הגיע באוקטובר 1898 לביקור האחד והיחיד בה כדי להיפגש עם הקיסר הגרמני. אמנם ניסיון זה לא צלח, אך המכשש עם הארץ ועם חושביה כמעט בו רשום עמוק, שמצא את ביטוי ברומן שלו "אלטנלנד" (1902). כחומר לספרו רשם: "אם חרצו אין זו אנדה".

במסגרת פעילותו המדינית הוא נפגש גם עם הסולטן התורכי (1901). כמו כן נשא ונתן עם ראשי השלטון הבריטיים והרוסיים ואף עם מלך איטליה והאפיפיור.

בכ' בתמוז תרס"ד, 3 ביולי 1904, נפטר הרצל באדלך, אוסטריה, בגיל ארבעים וארבע. לאחר מותו המשיכה התנועה הציונית להתקיים ולהתפתח על גבי היסודות המוצקים שייצק המנהיג בשנות חייו. 50 שנה אחרי הקונגרס הציוני הראשון, שבעקבותיו רשם הרצל בימנו: "בבול ייסדתי את מדינת היהודים. לו אמרתי זאת היסם בקול, היו הכול צוחקים לי - אולי בעוד חמש שנים, וודאי בעוד חמישים שנה, יכירו בכך הכול" - קמה מדינת היהודים היא מדינת ישראל.

באוגוסט 1949, הועברו עצמותיו של הרצל מוינה, בהתאם לצוואתו, לקבורה בארץ ונטמנו בהר הרצל בירושלים.

מרחן טוקטט סחור חיה הרצל

Centennial of the Death of Theodor (Benjamin Ze'ev) Herzl

Herzl was one of the greatest leaders of the Jewish People: the one leader who knew how to initiate and energize a sense of Jewish-political-sovereignty; the leader who succeeded in transforming Zionism into a substantial political factor, and thus marched the Jewish People forward - towards the obtaining of its State. Herzl was born on May 2nd 1860 in Pest (Budapest - Hungary), on Dohany street, nearby the great liberal synagogue. In 1878 his family moved to Vienna.

In 1884, after he finished his law doctorate, he decided to dedicate his time to literary, dramatic and journalistic writing. In 1889 he married Julie Naschauer, and the couple bore three children: Pauline, Hans and Trude.

During the years 1891-1895, he served in Paris as the foreign correspondent of the prestigious Viennese newspaper - Neue Freie Presse (New Free Press - NFP). There, after a prolonged process of pondering at the Jewish-Question, his Zionist- political concept gradually consolidated.

In July 1895, Herzl returned to Vienna and took the important position of literary-editor at the NFP, which he held up to his death.

In February 1896, he published his pamphlet - The Jewish State. In it he outlined his Zionist-political program, according to which the solution to the Jewish People's distress throughout the world was - the establishment of The Jewish State, anchored in international pacts.

On 29th of August 1897 he assembled in Basel the first World Zionist Congress - the National Assembly of the Jewish People. At the Congress, the governing bodies of the Zionist Movement were founded in a pattern resembling the structure of a democratic state. Also, the Movement's official platform - The Basel Program - was formulated and adopted.

Herzl, the now elected leader of the Zionist Movement, invested endless efforts to implement his plan. He set-up the World Zionist organization, with all its functional and financial institutions, and the Movement's organ - "Die Welt" (The World).

Herzl negotiated with various rulers, governments and ministers, attempting to obtain consent of the Great Powers to the creation of a Jewish-political entity in Eretz-Israel. This initially was the cause of his arrival in Eretz-Israel, in October 1898, his one and only visit to the Land, where he met with the German Kaiser. Although this meeting turned into a failure, the actual encounter with the land and its inhabitants left a profound impression on him, which he fully expressed afterwards in his novel Altneuland (Old-New-Land, 1902).

As a motto for the book he inscribed: "If you will, it is no fairy tale."

His diplomatic activity also included an appointment with the Turkish Sultan 1901. Likewise he negotiated with the heads of Great Britain and Russia, as well as with the King of Italy and with the Pope. Herzl died in Edlach, Austria, on July 3rd 1904, at the age of 44. After his death, the Zionist Movement continued to grow and develop on the solid foundations that his leadership provided as long as he lived. Fifty years after the First Zionist Congress - about which Herzl wrote in his diary: "In Basel I founded the Jewish State! If I were to say this out loud today, everybody would laugh at me. In 5 years, but certainly in 50, everybody will agree!" - The Jewish State was realized in the State of Israel.

In August 1949, Herzl's remains were brought from Vienna to Israel, in accordance with his will, and reburied in Jerusalem, at the top of Mount Herzl.

Based on text of Ha'ia Herzl